

Beszámoló - Határtalan program Erdély 7. osztály

2026. június 1 - június 06.

19 tanulóknak 2 fő kísérővel utazott Erdélybe a „Határtalanul” pályázat keretében a Travelgoo Idegenforgalmi Kft. szervezésében. A hat napos kirándulásra készülve az előkészítő órákon, megismerkedtünk Erdély történelmével, földrajzával, népességével, irodalmával, a Székely himnusszal, az utazás programjával és a szükséges tudnivalókkal. Előkészítő foglalkozásként a Magyarság Házát

kerestük fel, ahol a szórványmagyarságról szóló rendhagyó órán vettünk részt és megnéztük a Galériában lévő kiállítást 2026. április 14-én. Ugyan ezen a napon a várpalotai Trianon Múzeumban múzeumpedagógiai foglalkozáson vettünk részt és megtekintettük a kiállítást.

A kirándulás **1. napján**, 2026. június 1-én, hétfőn hajnalban indultunk Rumból. Kisebb pihenőkkel

megszakítva, egészen **Nagyváradig** utazással telt a nap első fele. Itt a tervezettnél sajnos kevesebb időt töltöttünk, mert időközben eleredt az eső. A város történelmi és építészeti emlékeit, valamint főterét az eső ellenére azért meg tudtuk csodálni, de napsütéses, szép időben minden bizonnyal hosszabb sétát tettünk volna a rendezett és feltűnően tiszta utcákon, tereken.

Következő megállónk a **Királyhágó** volt. „Erdély kapujában” megcsodáltuk a közben szerencsére napsütéssé vált időjárásban a páratlan kilátást.

Egy kis pihenő után útunk **Körösfőre** vezetett. Kalotaszeg szívében megcsodáltuk a református templomot és annak Umling Lőrinc által festett kazettás mennyezetét. A templom gondnoka egészítette ki az idegenvezető által elmondottakat. Estére **Magyarlónára** érkeztünk, ahol a fiúk és a lányok külön vendégházban éjszakáztak.

A **2. napon** a szálláson megreggeliztünk, majd **Kolozsvárra** érkezve a belvárosban megnéztük a Szent Mihály Székesegyházat, Mátyás király szülőházát és lovasszobrát. A városban sétálva felkerestük Bolyai János szülőházát és a Kolozsvári Állami Magyar Színház és Operaházat, a Bolyai Egyetemet és az egykori vármegyeházát.

Tordán a sóbányát néztük meg, amit a gyerekek már nagyon vártak. A tordai sóbánya ámulatba ejtő világa (gyógyhely, élménypark, bányarendszer egyben) a várakozásoknak megfelelően nagyon emlékezetes helyszíne lett kirándulásunknak.

Délután útba ejtettük a **Felsősófalván** működő Remény Háza napközit, ahol hátrányos és nehéz helyzetű gyerekekkel szeretettel foglalkozik Gagyi Margit. Segít nekik a tanulásban, a házi feladat elkészítésében, szabadidős programokat szervez nekik. Rendszeresen ebédet is főz nekik. Színes irodalmi műsorral, fánkkal és teával vártak minket, mi pedig egy kis ajándékkal készültünk számukra. Táncbemutatót is szerettünk volna tartani (hely hiányában) az udvaron, de sajnos az időjárás itt is közbeszólt. A gyerekek kicsit beszélgettek, majd indultunk tovább.

Következő állomásunk **Korond** volt, ahol elsőként a helyi sóvágó műhelyben egy bemutató és tájékoztató során bepillantást nyertünk a sótübök feldolgozásának folyamatába és a só sokszínű felhasználási lehetőségeibe. A műhelyhez tartozó boltban a gyerekek ajándékként sóból készült kézműves termékeket (sószippon, fürdősó, fűszersó, stb.) vásárolhattak. A vásárlást a híres és közismert korondi vásárban folytathattuk, bár az időközben újra eleredő eső miatt a tervezettnél rövidebb ideig nézelődtünk.

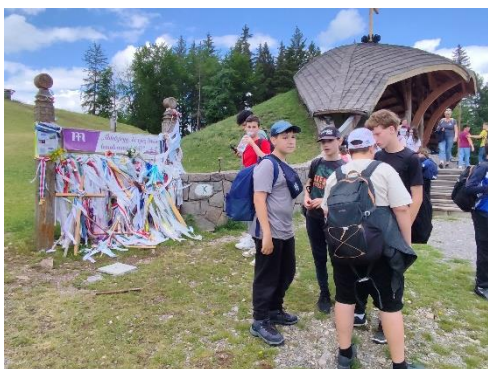
Útba ejtettük **Farkaslakán** Tamási Áron sírját, ahol az idegenvezetőnk sokat mesélt az író életéről, munkásságáról és a kopjafák szimbolikájáról. Látogatásunkat koszorúzással zártuk. Innen útunk a szállásra vezetett, mely **Székelyudvarhelyen**, a Hintó Panzióban volt. A finom vacsora és a szobák elfoglalása után összegyűltünk és megbeszéltük az első két nap eseményeit.

3. nap reggel Székelyudvarhelyről indultunk el és elsőként **Homoródfürdőn** álltunk meg, ahol némi unszolásra a legbátrabbak megkóstolták a borvíz forrás vizét, melyet a többség szokatlan ízűnek talált.

Csikszeredán Petőfi Sándor szobrát koszorúztuk meg és a Nemzeti dal közös elszavalásával emlékeztünk meg a költőről. A Mikó várban a Csíki Székely Múzeum megtekintése során múzeumpedagógiai program keretén belül, ismerkedtünk meg a székely emberek múltjával, hagyományaival és a rendszerváltás eseményeivel, valamint a „Küzdelem örök” című modern kiállítással. A gyerekeknek lehetőségük volt korabeli ruhák felpróbálására, fotózásra, amit nagyon élveztek.

A következő állomás **Csíksomlyó volt**, ahol először a Kis-Somlyó és Nagy-Somlyó hegy közötti nyeregben a pünkösdi búcsú helyszínén elénekeltük a Himnuszt és az emlékezés szalagját felkötöttük a kopjafára. A megerőltető túra után a hegy lábánál borvíz fürdőben frissítettük fel magunkat. Megtekintettük a kéttornyú barokk kegytemlomot is és néhányan éltek a lehetőséggel, hogy a Mária szobor lábát

megérintve elmondtak egy imát.

Útunk **Gyimesbükkre** vezetett, mely kirándulásunk legtávolabbi célpontja volt. 928 kilométerre voltunk Rumtól. Megtekintettük az egy hete átadott Rákóczi várat és a benne található kiállítást, majd a történelmi magyar országhatárnál a Vasúttörténeti kiállítás meglátogatása után nemzeti színű emlékszalagot helyeztünk el a határkőnél.

Innen körülbelül 2

óras út vezetett vissza Székelyudvarhelyre. Útközben megálltunk **Máréfalván**, ahol 95 faragott és festett székelykapuban, s a hagyományos építkezést őrző kékre meszelt, tornácos székelyházakban gyönyörködtünk. Az óvoda díszes kapuja előtt fotózkodtunk és megtekintettük a faluház homlokzatán található elemeire szedett székelykaput.

A **4. napon** a kiadós reggeli elfogyasztása és a hideg csomag felvétele után **Zeteváralján** kezdtük, ahol a völgyzáró gátat és a víztározót csodáltuk meg.

Innen a **Madarasi-Hargita** felé vettük az irányt. A turistaházakig traktor vitt fel minket, 1600 méterre és onnan gyalogtúrával jutottunk fel a kopjafákkal tarkított helycsúcsra. A szép napsütéses időben a környező helyekig ellátunk. Június negyedikét, a Nemzeti Összetartozás napját a turulmadár szobor megkoszorúzásával és a székely himnusz elfurulyázásával és éneklésével ünnepeltük meg.

A hegyi túra után egy könnyebb délutáni program várt a gyerekekre. A pályázati tervektől eltérve a Székelyudvarhelytől néhány kilométerre található **Szejkafürdőre** mentünk, ahol a székelykapuk alatt felsétálva Orbán Balázs, a legnagyobb székely sírjánál tiszteletünk jeléül nemzeti színű szalagot helyeztünk el.

A nap zárásaként a szálláshelyünként szolgáló **Székelyudvarhely** város nevezetességeit néztük meg, ahol természetesen az emlékezés

parkjába is ellátogattunk. Érdekesség, hogy az Emlékezés Parkja szobrait nagyrészt a beiskolázási körzetünkben, Zsennyén élő három szobrászművész Blaskó János, Lesenyei Márta, és Tóth Emőke készítette, ezért itt is koszorúzásra, megemlékezésre került sor. A kötött program után szabadidőt kaptak a gyerekek. Vásárolhattak, nézelődhettek, fagyizhattak.

Az **5. napon Gyergyószentmiklóstra** utaztunk, ahol felkerestük az Örmény Katolikus Templomot. Nagy szerencsénk volt, mert egy másik csoporthoz csatlakozva, meghallgathattuk az örmény katolikus vallásról és az örmény közösségről, hagyományokról szóló érdekes előadást.

A nap hátralévő része túrázással telt. Először a **Békás-szoros** hatalmas sziklái között, a kanyargós úton jártunk végig egy néhány kilométeres szakaszt, majd a **Gyilkos tóhoz** vezetett útunk. Meghallgattuk a tó keletkezésének és mondájának történetét és elindultunk, hogy körbejárjuk a tavat, de az előző napok esőzései annyira feláztatták a talajt, hogy az utolsó meredek szakasz megmászása veszélyes lett volna, ezért inkább visszafordultunk.

Utolsó este összepakoltunk és készültünk a hazavezető hosszú útra.

A **6. napon** a szállás elhagyása után indultunk hazafelé. A fárasztó utat először **Székelykeresztúron** szakítottuk meg a Gyárfás kúriánál. A pünkösök átadott, felújított épületegyüttes és park bejárása után, a molinókon található információk alapján felelevenítettük Petőfi Sándor forradalomban vállalt szerepét és az ikonikus körtefa előtt megemlékeztünk utolsó estéjéről.

Az utolsó megálló **Segesváron** volt, ahol felsétáltunk a város történelmi központjában található várba. Többek között láthattuk az Óratornyot, különböző mesterségek házait, végigjártuk a kockakövekkel kirakott sikátorokat és 181 lépcsőfokon felgyalogoltunk az iskolához is.

A határátkelést követően még hosszú utazás várt ránk, az esti órákban értünk haza.

Hétfőn az osztály tanulóival értékelő órát tartottunk, melyen újra előkerültek a kirándulás során szerzett ismeretek, élmények. Ennek felidézésében a rengeteg elkészült fotó is segítségünkre volt.

Iskolánk tanulóinak az értékelő órát követően tartottuk élménybeszámolót az Erdélyben tartott napokról. Ehhez egy ppt-t készítettünk, melyet az iskola aulájában mutattunk be, külön az alsó és külön a felső tagozatos tanulóknak.

Csodálatos élmény volt ellátogatni, azokra a helyekre, amelyek egykor Magyarországhoz tartoztak. Ugyanakkor meglepő volt számunkra, hogy az ott élő magyarok ennyire kiállnak a nemzetükért és fontosnak tartják magyarságuk megőrzését! Szívesen elmennénk újra! Köszönjük, hogy részesei lehettünk a Határtalanul programnak.